

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

U K A Z

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU DODATNOG
BILATERALNOG UGOVORA UZ EVROPSKU KONVENCIJU O
EKSTRADICIJI OD 13. DECEMBRA 1957. GODINE KOJI IMA ZA
CILJ OLAKŠAVANJE NJENE PRIMJENE**

Proglašavam **Zakon o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene**, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na šestoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 23. decembra 2013. godine.

Broj: 01-1975/2

Podgorica, 30.12.2013.

PREDSJEDNIK CRNE GORE

Filip Vujanović

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na šestoj šednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 23. decembra 2013. godine, donijela je

ZAKON
O POTVRĐIVANJU DODATNOG BILATERALNOG UGOVORA UZ
EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI OD 13. DECEMBRA
1957. GODINE KOJI IMA ZA CILJ OLAKŠAVANJE NJENE PRIMJENE

Član 1

Potvrđuje se Dodatni bilateralni ugovor uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene, potpisan u Podgorici, između Crne Gore i Republike Italije, 25. jula 2013. godine, u originalu na crnogorskom, engleskom i italijanskom jeziku.

Član 2

Tekst Ugovora iz člana 1 ovog zakona, u originalu na crnogorskom i engleskom jeziku, glasi:

DODATNI BILATERALNI UGOVOR UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI
OD 13. DECEMBRA 1957. GODINE KOJI IMA ZA CILJ OLAKŠAVANJE NJENE
PRIMJENE

Crna Gora i Republika Italija;

U želji da unaprijede saradnju između svoje dvije zemlje u oblasti izručenja, naročito u odnosu na predaju i tranzit svojih državljana;

Budući da Crna Gora, potpisnica Evropske konvencije o ekstradiciji od 6. juna 2006. godine, nije povukla izjavu u odnosu na čl. 6 (1) i 21 (2) navedene konvencije koju je u odnosu na ove članove dala Savezna Republika Jugoslavija 30. septembra 1992. godine, prilikom deponovanja svog instrumenta pristupanja konvenciji, kojom trenutno Crna Gora odbija da preda i obavi tranzit svojih državljana;

Imajući u vidu da, u skladu sa ovim ugovorom, ugovorne strane više neće biti u obavezi da odbiju da izruče i obavljaju tranzit svojih državljana;

Navodeći da odredbe predviđene Evropskom konvencijom o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine ostaju na snazi u odnosu na bilo koje drugo pitanje koje nije predviđeno ovim Ugovorom;

Saglasile su se kako slijedi:

Izručenje državljana
Član 1

- (1) Zamoljena država, u skladu sa odredbama Evropske konvencije, može da izruči sopstvene državljanke koje potražuje država molilja u cilju pokretanja krivičnog postupka za krivična djela za koja se, prema propisima obje države, može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina i više ili zbog izvršenja kazne zatvora ili bilo koje odluke kojom se ograničava lična sloboda traženog lica, u trajanju od najmanje pet godina.
- (2) Kada se izručenje zahtijeva za svrhe izvršenja sankcije ili druge mjere kojom se ograničava lična sloboda, zamoljena država može sama da izvrši tu sankciju ili da naloži ograničavanje lične slobode licu u skladu sa domaćim zakonodavstvom.
- (3) Kada se izručenje traži za svrhe pokretanja krivičnog postupka, izručenje može da podliježe povratku traženog lica u zamoljenu državu nakon što se protiv njega/nje završi sudski postupak, kako bi se izvršila izrečena kazna ili druga mjera kojom mu/joj se ograničava lična sloboda a koju je izrekla država molilja.
- (4) Ako se zahtjev za izručenje odnosi na dva ili više djela, od kojih svako predstavlja krivično djelo u skladu sa propisima obje države, i pod uslovom da jedno od njih ispunjava uslove predviđene stavom 1 ovog člana, zamoljena država može odobriti izručenje za sva ta djela.

Tranzit državljana
Član 2

Pod istim uslovima predviđenim članom 1 ovog Ugovora, zamoljena država može da dozvoli tranzit preko svoje teritorije onog lica koje treća zemlja izručuje drugoj strani u skladu sa odredbama Evropske konvencije o ekstradiciji, izuzev u slučajevima kad to nije moguće iz razloga javnog reda i mira.

Stupanje na snagu
Član 3

- (1) Ovaj Ugovor stupa na snagu šezdeset dana od dana prijema posljednjeg obavještenja kojim ugovorna strana zvanično saopštava drugoj diplomatskim putem, da je procedura potvrđivanja ugovora na nacionalnom nivou završena.
- (2) Ovaj Ugovor se može mijenjati u bilo koje vrijeme pisanom saglasnošću između ugovornih strana. Svaka izmjena stupa na snagu u skladu sa istim postupkom predviđenim u stavu 1 ovog člana i postaje integralni dio ovog Ugovora.
- (3) Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme. Svaka ugovorna strana može otkazati ovaj Ugovor u bilo koje vrijeme pisanim obavještenjem upućenim drugoj strani diplomatskim putem. Otkazivanje stupa na snagu 180 dana od dana upućivanja navedenog obavještenja i ne utiče na postupke koji su započeti prije otkazivanja.
- (4) Ovaj Ugovor se primjenjuje u pogledu svakog zahtjeva koji se podnese nakon što Ugovor stupa na snagu, i na krivična djela koja su izvršena prije njegovog stupanja na snagu.

KAO POTVRDU NAVEDENOG, doljepotpisani, propisno ovlašćeni od strane svojih vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

Sačinjeno u Podgorici, dana 25. 07. 2013. godine u dva originalna primjerka na crnogorskom, italijanskom i engleskom jeziku.

U slučaju razlika u tumačenju, vjerodostojna je verzija na engleskom jeziku.

ZA VLADU CRNE GORE

Duško Marković, s.r

Ministar pravde

ZA VLADU REPUBLIKE ITALIJE

Anamarie Kanćelieri, s.r

Ministarka pravde

**ADDITIONAL BILATERAL AGREEMENT TO THE EUROPEAN CONVENTION ON
EXTRADITION OF 13 DECEMBER 1957 AIMED AT FACILITATING ITS
APPLICATION**

Montenegro and the Italian Republic,

Wishing to improve cooperation between the two Countries in the matter of extradition, in particular with reference to the surrender and transit of nationals;

Considering that Montenegro, a party to the European Extradition Convention since 6 June 2006, did not withdraw the declaration in respect of Articles 6(1) and 21(2) of the aforesaid convention made by the Federal Republic of Yugoslavia on 30 September 1992, when depositing its instrument of accession to the convention, by which Montenegro currently refuses the surrender and transit of its nationals;

Recognising that by this agreement the parties shall relinquish their obligation to refuse the surrender and transit of their nationals;

Specifying that the provisions envisaged by the European Extradition Convention of 13 December 1957 shall remain in force with regard to any other issue not governed by this Agreement;

Have agreed as follows:

ARTICLE 1
EXTRADITION OF NATIONALS

- (5) Requested Party, in compliance with the provisions of the European Convention, may extradite own nationals requested by the Requesting State with a view to instituting criminal proceedings for criminal offence for which, by the law of both States, imprisonment sentence of five years and more can be imposed, or executing a final imprisonment sentence or any other order restricting personal liberty issued against the requested person for not less than five years.
- (6) Where extradition is requested for the purposes of executing a sentence or another measure restricting personal liberty, the requested Party may itself execute such sentence or order restricting personal liberty in compliance with its national law.
- (7) Where extradition is requested to institute criminal proceedings, surrender can be subject to the return of the person concerned to the requested State after having been tried, to enforce any sentence or any other order restricting personal liberty pronounced against the person concerned by the requesting party.
- (8) If the request for extradition concerns two or more offences, each of which constitutes an offence pursuant to the laws of both States, and provided that one of them fulfils the conditions provided for the paragraphs 1 of this Article, the Requested State may grant extradition for all of those offences.

ARTICLE 2
TRANSIT OF NATIONALS

At the same conditions specified in Article 1, Requested State can authorise the transit across its territory of a national surrendered to the other State by a third State in compliance with the provisions of the European Convention on Extradition, unless this is not possible for reasons of public order.

ARTICLE 3
ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall enter into force on the sixtieth day after the date of the reception of the last notification by which the Contracting Parties shall officially communicate each other that their respective domestic ratification procedures have been completed.
2. This Agreement may be amended at any time by written agreement between the Contracting Parties. Any amendment shall enter into force in compliance with the procedure provided for in paragraph 1 of this Article and shall be part of this Agreement.
3. This Agreement is concluded for an indefinite period. Each Contracting Party has the faculty to withdraw from this Agreement at any time by giving written notice to the other Party through the diplomatic channels. Termination shall be effective on the one hundred and eightieth day following the date of such a notice. Termination of effectiveness shall not prejudice any procedures started before said termination.

4. This Agreement shall apply to any request submitted after its entry into force, even when the criminal offences were committed before its entry into force.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised by their respective Governments, have signed this Agreement

Done at Podgorica this 25th day of July 2013 in two original in Italian, Montenegrin and English.

In case of divergence the English text will prevail.

**For the Government
of Montenegro**

Duško Marković

Minister

**For the Government
of the Italian Republic**

Annamaria Cancellieri

Minister

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore – Međunarodni ugovori“.

Broj 24-9/13-9/4
EPA 292 XXV
Podgorica, 23. decembar 2013. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 25. SAZIVA

